

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhásos petisor egyszeri hirdetés 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Nyilvánt.: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pá-telez 59-ik szám. Kösch Árpád könyvnyomtató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények
valamint a hirdetési díjak is.

Levél a szerkesztőhöz.

(«Miskolczi jogakadémiát kér.»)

Tisztelt Szerkesztő úr!

Becsés lapjának utolsó számában, a Hírek rovatában egy kis közlemény költötte fel figyelmemet, melynek a címe ez volt: «Miskolczi jogakadémiát kér». A közlemény a *Borsodi Lapok* alapján, röviden azt az eszmét közli, a mely Miskolczi város közönségének körében újabban felmerült s a mely a városban egy jogakadémia felállítását sürgeti. Sőt reámutat a közlemény arra a felmerült eszmére is, hogy talán a legcélszerűbb és legkivánatosabb volna az *eperjesi jogakadémiának Miskolczi leendő áthelyezése*.

Én nem tudom, hogy miben áll az ügy, s hogy vajjon az illetékesek csakugyan foglalkoztak-e már ezzel a kérdéssel. Meg nem állhatom azonban, hogy igénytelen laikus fel-fogásommal hozzá ne szóljak ez érintett tervhez, a mely, meggyőződésem szerint, városunkat és vármegyénket közelről érdekli. Olyan közelről, hogy hibának tartanám azt, ha e terv felett egyszerűen napirendre térnénk.

Tartok ugyan attól, hogy a tisztelt szerkesztőség, a felelős-szerkesztő úrnak hivatali állásából kifolyólag, némileg feszélyezve lesz soraim közzététele tekintetében. Azonban előre is kijelentem, hogy én nem személyekről kívánok írni, hanem, mint a ki ennek a jogakadémiának egykoron magam is hálás tanítványa voltam, magáról az ügyről, a kérdéssel kívánok szólni.*

* Szívesen közöljük ezen az alapon a beküldött levelet, annak csupán pár kikezdését hagyván el, a melyek kevésbé jelentős dolgokról szólnak. Örömmel adunk kifejezést a felett, hogy mult számunkban leadott hírnök ilyen derék és igaz jóindulattal tett fejtegetésekre adott alkalmat. Ha a levélben foglaltak minden sorával teljesen nem is értünk egyet: irányát fontosnak és megücsülendőnek tartjuk. Szerk.

Különösen újabban egymásután hozzák a napilapok azt a hírt, hogy egyes városok mily becsülendő törekvést fejtenek ki arra nézve, hogy egyetemet nyerjenek. E tekintetben *Kassa, Pozsony, Debreczen és Szeged* léptek már a sorompóba. Viszont vannak városok, a melyek egyelőre csak jogakadémia létesítésén törekuszenek. Tudomásom szerint *Szeged* azt határozta el, hogy mindenekelőtt jogakadémiát állít. Erre a célra máris jelentékeny áldozatokat helyezett kilátásba. Ezt tervezi tudvalevőleg *Temesvár* is, a mely már e célból a miniszternél is kérvényezett. Egész természetesnek tartom tehát azt, hogy az annyira fejlődő és egészen nagyvárosias jellegű *Miskolczi* szintén felkarolta ezt a tervet, a melyről először, ugyancsak a *Borsodi Lapok* nyomán, a *Kaschauer Zeitungban* is olvastam híreket.

A jogakadémia felállításának a tervéhez tehát nincsen semmi mondani valónk. Azt természetesnek tartom magam is. Hiszen ki vonná kétségbe, hogy egy ily magasabb tanintézet egy városra és annak vidékére szellemi és anyagi tekintetben is, a legmesszebbmenő előnyökkel jár. Ezen előnyöknek a megszerzése és biztosítása után törekedni bizonynyal indokolt és teljesen jogosult is.

A terv második részéhez van azonban szavunk és, azt hiszem, lenne akkor is, ha ez a terv a megvalósulás stádiuma felé közelednék. Az *eperjesi jogakadémiának áthelyezése*, nézetem szerint, feltétlenül megakadályozandó. A nélkül is kedvezőtlen viszonyok között élő városunk és vármegyénk el nem viselheti azt a szellemi és anyagi veszteséget, a melylyel ez az áthelyezés reá nézve mellőzhetetlenül járna.

Azt is elismerem, hogy nem egészen indokolatlan az sem, hogy a miskolcziaknak, mint látszik, éppen az *eperjesi jogakadémiának* akadt meg a szemük. Ez az akadémia az utóbbi évtizedek alatt soha se remélt felvirágozást ért el. Hallgatóinak száma annyira emelkedett, hogy 25-től túlhaladta a 200-at. E tekintetben tehát egyike az ország legelső jogakadémiájának. Újabban, mint olvastuk, a tanszékek számát is szaporították s a tanári fizetéseket is rendezték. Természetes, hogy egy ilyen rendezett viszonyok között élő felsőbb tanintézetnek az áthelyezése egészen kellemes lenne egy olyan fejlődő városra nézve, mint a milyennek Miskolczi ismerem. De nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy Miskolczi az ág. evangélikus püspökségnek is székhelye. Talán ebből a szempontból is szóba jött az áthelyezés kérdése, hogy a vallástelekezetnek ezen egyetlen jogakadémiája éppen ott legyen a püspöki székhelyen.

Azt tehát mind meg tudom érteni, hogy Miskolczi jogakadémiát szeretne, hogy éppen az *eperjesinek* az áthelyezését tartaná a legkivánatosabbnak s hogy építő-területben, építőanyagokban, sőt évi hozzájárulásban is igen jelentékeny áldozatokra kész. Azonban minél nagyobb a törekvés és az áldozatkészség Miskolczi ezen terv keresztülvitelére nézve, annál inkább figyelmeztethet bennünket ez arra, hogy vigyázzunk, nehogy elveszítsük azt a jelentős tanintézetet, a mely városunknak egyik legfontosabb intézete.

Én figyelmeztetést látok éppen a közlött hírből s a miskolcziak törekvésében arra nézve, hogy nekünk mindent meg kell tennünk a

AZ «EPERJESI LAPOK» TÁRCZÁJA.

CLAIRE SZERELME.

— ELBESZÉLÉS. —

(Folytatás.)

Írta: Csengey Gusztáv.

Korbán egy kissé csodálkozott, de aztán beletenyugodott abba a gondolatba, hogy a művésznők gyakran szeszélyesek.

Követte Clairet s csakhamar egy tágasabb, vékony lágy füvel borított térségre jutottak.

— Megálljon Claire! — kiáltá Korbán a leány után — a második felvonásnak vége, a függöny legördül, itt van a pihenő.

Claire visszafordult s szénézett.

— Ah, pompás hely! De Istenem, hol marad az a Dagobert?

— Ne féltsé. El nem lévészheti az utat. Telepedjünk le.

— De mégis, egészen egyedül vagyunk.

— Egyedül? és mi? ez ellenmondás; egyedül csak az lehet, a ki maga van, mi pedig ketten vagyunk.

— Milyen ártatlan nyugalommal mondja ön ezt!

— A milyen ártatlanul kell, hogy tekintsük a helyzetet. Nem ért ön engem?

Claire hirtelen kezét nyújtá neki.

— Igaza van! Ha így gondolkoznék mindenki, nem szerezné a gyanúsítás annyi kellemetlenségét.

Letelepedtek. Claire egy fának támasztá fejét. Korbán pedig egész fesztelenül nyújtá ki tagjait a puha fűben.

— Korbán! — kezdé Claire, valami sajátságos, kedves mosolylyal — mondja csak... ah...

Hirtelen elhallgatott, lehajtá fejét s a lágy fűvet kezdé maga előtt borzolgatni.

— Nos, mit akart mondani?

Claire fölnevezett rá s szemé oly tisztán, oly gyönyörűen ragyogott rá.

— Megmondhatom? vagy inkább szabad megkérdezni? Valamit akartam kérdezni.

— Nos, kérdezzen!

— Mondja meg, csakugyan nem rút az én szürke szemem? Sokszor bántott már e gondolat.

— Bohóság! Az ön szemé kék és igazán mondom: szép.

— Ah, van olyan szép, mint... ah, nem tudom nevével szólítani. Ha már megtisztelt bizalmával mondja meg nevével is. Vagy jobb lesz... itt van jegyzőkönyvecském. Írja bele nevét, címét, lakását.

— Furcsa szeszélye támadt. Minek az önnek?

— Majd ha egyszer abba a városba kerülök, hadd játsszam azzal a tudattal, hogy ő is jelen van. Nagyon szépen akarok játszani előtte. Úgy-e bohó vagyok?

— Nem, Claire, ezt a gondolatát igen természetesnek találom. Tehát legyen meg kívánsága.

Fogta a kis könyvecskét s néhány sort írt be.

— Köszönöm, barátom! — mondá bús mosolylyal a leány, zsebébe rejtve a könyvet.

— Mit játszik legközelebb? — kérdé rövid szünet után Korbán, szivarra gyújtva.

— Magamat — felelé Claire csendesén, maga elé nézve.

— Magát? — kérdé csodálkozva Korbán.

— Igen, Tisbét «Angelo»-ban.

— Abban nem játszhatja magát. Tisbe angyal ugyan, de elesett angyal, ön nem az.

— No, ne vegyük ilyen szorosán a hasonlatot. Tisbe színész — erre gondoltam.

— Még így sem lehet ön Tisbe. Ez a nő nagyon szerelmes és e szerelemért hal meg.

— És ön nem hiszi, hogy én is meg tudnék így halni?

— Megengedem, de önnek nincsen Rodolfo-ja.

A nő ajkán valami ideges rángás remegett.

— Kedves barátom, ön ma kitűnően ért ahhoz, hogy kell az embert vérig kínozni.

Ezzel haragosan fordult el tőle.

— Én? — kiáltá bámulva a jó barát s egyszerre egyenesre ült. — De hát az ég szerelmére, micsoda furcsa szeszély lepte meg önt?

E pillanatban léptek zaja hangzott fel a sűrűben. Claire összeresztent.

— Ez Dagobert. Ideje már. Azt hiszem, megkezdhetjük a harmadik felvonásunkat, haha! Tudja, melyet ön a csomónak mondott. A drámai küzdelem... A szív hevesebben lüktet... haha!

De egyszerre megfagyott ajkán a mosoly s arca holt-halavány lett...

A közeledő most ért a tisztásra, de az nem volt Dagobert. Midőn a tisztáson áthaladt s egy tekintetet vetett a pihenőkre, arczán a megdöbbenés zavara tünt fel; de hirtelen összeszedve magát, könnyedén megemelinté kalapját s odaszólt Korbánnak:

— Szervusz, Korbán! Bocsáss meg, nem háborgatlak. Eltévesztettem a társaságomat. Nem láttad erre?

— Nem én, pajtás, senkit sem láttam.

— No, csak mulass, szervusz!

— Szervusz!

jogakadémia ittmaradása, teljes biztosítása és felvirágoztatása érdekében.

Emlékezzünk csak vissza azon törekvésekre, a melyek városunk és vármegyénk közönségét akkor vezették, a mikor a két évi szünet után a jogakadémiát ismét meg akarták nyitni. *Jelenik-Almássi István és Kardos Tivadar* mit mindent megtettek akkor ennek a jogakadémiának a biztosítása érdekében. Városunk, vármegyénk és az egész nagyközönség mily szép áldozatkészséggel ajánlotta meg hozzájárulását a jogakadémia újból való felállításához. Azért, mert ez a két nemeslelkű és világosan gondolkodó férfiú már meghalt, talán nem tudjuk többé megérteni a jogakadémia fontosságát? Azért, mert azóta nemcsak a jogakadémia felállítása sikerült, hanem az a fejlődésnek soha se remélt fokára emelkedett: talán már nem is tartjuk indokoltnak azt, hogy fennmaradásával és ittmaradásának s esetleg továbbfejlődésének biztosításával foglalkozunk!? Bizony vigyázzunk, nehogy gondatlanságunk helyrehozhatlan mulasztásnak és kipótolhatatlan kárnak legyen szülőanyjává!

Hogy mit kellene tennünk, azt egyelőre egész részletességgel talán magam sem tudom. Nem vagyok beavatva az ügyek intézésébe s nem tudom azt sem, hogy milyen állapotban van a terv. Azt azonban határozottan hiszem, hogy maga ezen tervnek a felvetése arra kell, hogy ösztönözzön mindnyájunkat, hogy az eperjesi jogakadémia megszilárdulását s ittmaradásának a biztosítását hathatósan eszközölni és előmozdítani igyekezzünk.

Egy jogtanár barátomtól hallottam, de a «Felsőoktatásügy Magyarországon» cz. munkában is olvastam (a protestáns vallásfelekezetek jogakadémiáiról szóló részt éppen az eperjesi jogakadémia dékánja írta), hogy mit tettek az egyes városok és vármegyék jogakadémiáik biztosítására. Kassa palotát épített, Nagyvárad alapítványt tett, Pécs jelentékeny évi járulékot ad, Debreczen több tanszéket alapított, M.-Sziget szintén tanszéket alapított s Máramaros-vármegye legközelebb ajánlott meg évi járulékot a jogakadémia céljaira, a kecskeméti jogakadémián pedig a város nem kevesebb, mint öt tanszéknek a teljes díjazását vállalta el.

Ezúttal nem kívánok Eperjes városra utalni. Városunk közelébb emelte évi hozzájárulását az akadémia fenntartásához s ha nem is vállalt

el egy tanszéket, mégis jelentékenyebb összeget ad vissza a jogakadémiának abból a nagy jövedelemből, a melyet e tanintézet fennállásából a város közönsége élvez. Azonban reá kell mutatnom arra, hogy vármegyénk még nem tette meg azt, a mit ezen tanintézet érdekében megtehetne és megtennie kellene. A *Dessewffy*-szobor-alap jogvédelmét odaadta ugyan a jogakadémia céljaira, de hiszen ezt az alapot a közönség létesítette s a vármegye csak kezeli azt.

Mikor a vármegye a *Dessewffy*-szobor-alap jogvédelmét átadta a jogakadémiának, célja az volt, hogy ezáltal *egy tanszéket* létesítsen. Én úgy tudom, hogy az alapnak jogvédelme távolról sem elég arra, hogy ennek a *Dessewffy*-tanszéknek a költségeit fedezné. Pedig ha jól emlékszem, csak nemrég is vármegyénk közgyűlése valamelyik törvényhatóság egy megkeresésére azt válaszolta, hogy az aradi vértanúk emlékének megőrkítésére a maga részéről megtette már a tőle telhetőt, mert a *Dessewffy* honvédtábornok emlékére tanszéket alapított a jogakadémián.

Én azt hiszem, hogy a miskolci tervnek közlése elsősorban arra kell, hogy ösztönözzön, hogy vármegyénk, — a vármegyei kultur-alapnak a felhasználásával, — tényleg vállalja el egy tanszék fenntartását. Egészítse ki a *Dessewffy*-alap évi jogvédelmét annyira, hogy az így nyert összeg egy tanszék fenntartására elég legyen. Ez a vármegyének különben is intenciója volt. A kultur-alap pedig azt megengedi. Ezzel ismét egy lépést teszünk a jogakadémia kiépítésére és megszilárdítására s megakadályozzuk a miskolczihoz hasonló tervek keresztülvételét.

Még megtehetném, hogy részletesebb számításokba bocsátkozzam arra nézve, hogy anyagi szempontból mit jelent városunkra és vármegyénk a jogakadémia 200 hallgatójának és tanári-karának ittmaradása s az a forgalom, a melyet ők itt a városban létesítenek. De levelem máris hosszú nyúlt s a számításokat bárki is megteheti. Különben is az *Eperjesi Lapok* multi számában közölt kis hírek kapcsán a t. Szerkesztő úr is reáutalt arra, hogy ez mintegy 200,000 koronát jelent.

Tisztelt Szerkesztő úr! Bocsánat az alkalmatlankodásért! Vajha szavaim visszhangot találnának azoknál, a kik erre illetékesek!

Kiváló tisztelettel: *Egy a közönség köréből.*

A fiatal ember éppen tovább akart menni, midőn most a bokrok közül Dagobert lépett ki. A mint az előtte álló alakra tekintett, haragosan kiáltá:

— Uram, mit keres ön itt?

— Semmiesetre sem az önök társaságát — felel ez hidegen. — Volt szerencsém!

Ezzel elietett.

— Claire! — kiáltá fojtott dühvel Dagobert. — Mit jelent ez?

— Hát tudom én? — suttogá Claire, végigsimítva sápadt arcát. — Mintha a föld alul toppant volna közénk. De az égre, Korbán, honnan ismeri ön ezt az embert?

— Magam is szeretném, ha valaki megmondaná. — Hogyan? Hisz önök tegezték egymást.

— Hiszen éppen azon tűnődöm, hol ittam én Bruderschaftot ezzel? De sehogy sem tudok az arcára visszaemlékezni. Van a borozgatásnak egy olyan stádiuma, a mikor boldog, boldogtalan barátságot iszik, másnap aztán úgy elfelejt az ember az egészet, mintha soha sem lett volna. Ez is ilyenféle ismeretség lehet.

— De ez az ember nem ide való. Pedig úgy szólította meg önt, mintha csak tegnap találkoztak volna.

— Sacrebleu! Csakugyan, most már emlékszem, pár nap előtt volt itt egy banquette, sok ismeretlen emberrel ismerkedtem meg; ez az úr is köztük lehetett. Igazán, egyre sem emlékszem. De úgylátszik, ön ismeri?

— Ha ismerem-e? — kiáltá sötéten Claire — Tudja ki ez? Egy gazdag gyáros fia, a neve: Blauberg Ottó; mégsem emlékszik rá?

— Blauberg? Nem, nagysád, ideám sincs róla

— E szerint nem tudja, ki ez a Blauberg?

— Claire! — szólalt meg intő hangon bátyja.

— Ej, miért ne tudhatná meg Korbán? A történetet úgylátszóan elmondtam neki. Lásza, ez volt jegyesem!

— Úgy? Nos akkor értem Dagobert haragos felkiáltását, mi az előbb, megvallom, nagyon meglepett.

— Ah, Istenem! — kiáltá most Claire. — Mit fog ez az ember rólam beszélni, hogy önnel egyedül talált!

— Semmit sem beszélhet; Dagobert éppen jókor jelent meg. Aztán meg, úgy hiszem, ez az úr éppen nem viselte magát olyan jellemesen, hogy joga legyen önről rosszat beszélni.

— Annál rosszabb!

A férfiak alig tudták lecsillapítani Clairet, úgy fel volt háborodva. Csak nehezen nyerte vissza nyugalomát.

Az uzsonnánál Korbán mindent elkövetett, hogy földerítse. Bohókás ötleteivel végre mégis képes volt egy pár mosolyt előcsalni arcára. Vidámabb lett, de azért mégsem jött meg a nevető kedve. Szép holdvilágos este indultak vissza a városba. Midőn vacsora után Korbán elbúcsúzott társaitól, Claire melegen szorította meg kezét.

— Köszönöm, Korbán, hogy annyit vesződött velem! — mondá lágyan — Ön nélkül e nap nagyon rosszul végződhetett volna. Köszönöm, hogy földerített. Ön igazán egyetlen barátom!

— Kedves Claire, jól esik, hogy tudja. Aztán verje ki fejéből a kellemetlen intermezzót. A többi mind nagyon jól sikerült. Kívánom, hogy az ötödik felvonás is kedvező legyen.

— Az éjjeli álom? Kívánom önnek is.

— Köszönöm! Jó éjszakát, Claire!

— Jó éjszakát!

(Folyt. köv.)

Eperjesi Széchenyi-kör.

Katonai tisztikarunk és a Széchenyi-kör. A Kör utolsó igazgató-választmányi gyűléséről írott referátumban emlékeztünk meg arról, hogy a Kör meglehetősen nagy átiratot intézett a cs. és kir. 67. számú gyalogezred parancsnokságához és tisztikarához, a melyet *Mikulics* ezredesnél, az itteni társadalmi élet e közéletben álló tényezőjénél, a Kör elnöke s a zene- és képzőművészeti szakválasztmány h.-elnöke személyesen adtak volt át. Ebben az átiratban a Kör igazgató-választmánya az ezred kitűnő zenekarának további szíves közreműködését kérte. A Körnek említett átiratára e napokban érkezett meg az igazán udvarias és hasonló meleg hangon írott szíves válasz, a mely ékesen szóló bizonyítéka annak, hogy ezredünk kiváló tisztikara és parancsnoka csakugyan teljes mértékben felfogja és méltányolja azt a nagyfontosságú feladatot, a melynek megoldása a Széchenyi-kör előtt áll s a melynek előmozdítása mindnyájunknak önmagát megkövetelő és meg is jutalmazó édes kötelességünk. Ékesen szóló bizonyítéka a szép átirat annak is, hogy tisztikarunk és derék parancsnoka a legteljesebb mértékben felfogják és megértik mindazokat az előnyöket, a melyek a katonai és a polgári elem zavartalan, békés és barátságos érintkezéséből mindnyájunkra erednek s felfogják és megértik azt is, hogy ennek a szép viszonyoknak — mely városunkban és vármegyénkben valószínűleg hagyományosnak mondható s melyet itt eddig meg nem zavart semmi sem — a fentartása és ápolása mindnyájunknak fontos feladatunk. Meg lehet győződve a tisztikar s az ezredparancsnokság arról, hogy a Széchenyi-kör és városunknak egész polgári közönsége, a mint mindenkor őszintén kereste a barátságos érintkezésnek minden alkalmát, úgy másfelől azt a közeledést, a melyet a katonai körök részéről ezúttal is oly igaz örömmel tapasztalhat, meg fogja becsülni és állandóságában biztosítani igyekszik. Mi tehát csak kellemes feladatot oldunk meg akkor, a mikor konstatáljuk, hogy a tisztikarunk valóban szép és előzékeny átirata, melylyel az ezred zenekarának közreműködését, az eddigi feltételek mellett, a legnagyobb készséggel helyezte kilátásba a jövőre is, csak a legnagyobb örömet keltette a Széchenyi-kör körében. A zene- és képzőművészeti szakválasztmány közlelő gyűlésén dr. *Horváth Ödön* kir. tan., titkárnak referálása alapján tárgyalta és hálás köszönettel fogadta a szép átiratot. Tárgyalta azután azt a szép és életrevaló eszmét is, a melyet egyelőre nem árulunk el s a mely azt célozza, hogy közönségünk az egyet kitűnő zenekarának művészetében még gyakrabban és még behatóbban is részesedhessék, s ugyan-csak a titkár indítványára ennek a szép tervnek a részleteit is elfogadta és megállapította s h.-elnökkel együtt egy választmányi tagot bízott meg azzal, hogy a tervezet részleteit az illetékesekkel megbeszéljék.

A zene- és képzőművészeti szakválasztmány október 23-ikán tartotta gyűlését dr. *Dobay Főzsef* h.-elnök elnöklése alatt. Helyettes-elnök mindenekelőtt meleg szavakkal emlékezett meg dr. *Mikler Károlynak*, a szakválasztmány elnökének lemondásáról, s dr. *Horváth Ödön* kir. tanácsos, titkár indítványára, a választmány a volt elnök lemondását őszinte sajnálattal vette tudomásul, kiváló érdemeivel szemben mély hálájának és elismerésének adott kifejezést, egyszersmind az ig.-választmány által helyettesített új elnököt bizalommal üdvözölte. — Ezután titkár javaslatára megállapította a zeneesték sorozatát, azokat egyelőre november 6. és 20-ikára s december 4. és 18-ikára tűzvé ki. — Mint egyik fentebbi közleményünkben jeleztük, nagy örömmel és elismeréssel tárgyalta a választmány az ezredparancsnokság rendkívül előzékeny átiratát s erre nézve egyértelműen elfogadta a titkár javaslatát. — *Burmester Willy* hangversenye ügyében tudomásul vette az igazgató-választmány határozatát, illetve kimondotta azt, hogy a világhírű hegedűművész tervezett hangversenyét *László Béla* kassai kereskedő költségére és kockázatára készséggel megrendezi. — Végül örömmel vették tudomásul h.-elnöknek a rendezendő zeneestékre vonatkozólag bejelentett terveit és törekvéseit.

A katonatiszti-kar a Kör igazgató-választmányában leendő képviseléssel a jövő évadra is *Humenyánszky Rezső* századost bízta meg.

A magyar-irodalmi szakválasztmány 1901. évi október 30-iki házi-estéjének műsora:

1. *Költemények.* Írta és felolvassa: *Csengely Gusztáv* úr.
2. «*Murányvár hanyatlása, végnapjai és mai képe.*» Írta és felolvassa: *Frenyó Lajos* úr.

Kezdeté esti 6 órakor.

*

vála
K
beszár
Sa
nines
mert e
(Ábele
G. sa.
egybev
Cs
szökeve
Hiks
Lionel
a mi fi
s a mul
össze b
tünk. A
közöns
jól mul
teljesite
Pirokát
kik igaz
csak ene
Vágo C
alakot a
az előd
Pent
Jonathán
Szon
szökevé
Vasu
Abonyit
megalko
szerepet
nagy sz
babérko
gozta fe
Lőrinczi
erősebb
kifejező,
sen kido
felvonást
kielégít
Tordain
pompás
szünni n
hogy ez
vasárnap
értő közé
napi dara
legdráma
pisszegni
hívjuk a
Hétfőn
adásban l
ki a címiz
pajkos jó
évekkel ez
tetlen reme
Lónyai Pi
Kedden
játéknak,
deti kifejez
séget: a té
megvilágít
félékeny a
jamborság
«kutyá va
oktalan fél
zott figura
ugyan ki z
benne bőve
nek. Vágo
pompás ala
mimikával
Bátosi End
hozzájárulta
hálás szerep
lenni. Sok
Szerdán
előtt. Csütör
pedig a «Lil

A Kör házi-estéinek sorozatát az illetékes szakválasztmányok a következőkben állapították meg:

1901. október	30-ikán:	Felolvasás.
november	6-ikán:	Zeneeste.
	13-ikán:	Felolvasás.
	20-ikán:	Zeneeste.
	27-ikén:	Felolvasás.
december	4-ikén:	Zeneeste.
	11-ikén:	Felolvasás.
	18-ikán:	Zeneeste.

SZÍNHÁZ.

Kiváló anyagi s erkölcsi sikerekről van alkalmunk beszámolni:

Szerdán, okt. 16-ikán: «A vigéczek». Ez a darab nincs irodalmi színvonalon, vidéken mégis tartja magát, mert egy pár hatásos szerep van benne. Ezek egyikét (Ábeles Samut) kitűnő alakításban mutatta be *Vágó Géza*. Az előadás elég jól folyt le, a játék élénk és egybevágó volt.

Csütörtökön, október 17-ikén, itt először: «A kis szökevény», operette három felvonásban. Írták Scripnur Hiks és Harry Nicholls, zenéjét szerezték Monkon Lionel és Caritl Iván. Ebben a darabban van minden, a mi fülnek, szemnek kedves; zenéje igen jellemző s a mulattató elemek bohózatossággal keverednek össze benne — még czirkuszi mutatványban is részesülünk. A szó szorosabb értelmében mondhatjuk el, hogy a közönség, mely a színházat egészen megtöltötte, igen jól mulatott és sokat nevetett. A szereplők kitűnően teljesítették feladatukat. Különösen kiemeljük *Lónyai Piroskát* (Gray Vinniefrid) és *Szabó Mariskát* (Carmentia), kik igazán tüneményeszerű bájos alakok voltak s nemcsak énekük, hanem alakításuk is sikerültnek mondható. *Vágó Géza* sem hagyhatjuk említetlenül. A lovagló alakot a családásig híven utánozta. Egészen véve is az előadás a legjobbak egyike volt.

Pénteken, október 18-ikán zónaelőadás: «Szegény Jonathán», ezúttal másodsor.

Szombaton, október 19-ikén, másodsor: «A kis szökevény».

Vasárnap, október 20-ikán: «A betyár kendője», Abonyitól. Abonyinak ebben a lélektanilag remekül megalkotott, de sivár, borzalmas drámájában a címszerepet *Bátosi* adta oly kitűnő alakítással, mi a főváros nagy színpadain is kiérdemelte volna a színművészet babérokoszorúját. Szerepét az utolsó ízig remekül dolgozta fel. Őszintén gratulálunk neki! Méltó párja volt *Lőrinczi Erssi* a feleség szerepében; bár arczjátéka az erősebb drámai hatások visszatükrözésében nem elég kifejező, de szavalása, játéka plasztikus s szerepét teljesen kidomborította. Legsikerültebb volt játéka az első felvonásban, hol alakítása a legkényesebb igényeket is kielégíthette. Jeles alakítást láttunk *Zsófi* szerepében is *Tordainé*ől, ki szép tiszta csengő hangjával néhány pompás népdalban valóságos elbájolta a közönséget s színni nem akaró tapsokat aratott. Nagyon sajnáljuk, hogy ez a minden tekintetben sikerült előadás éppen vasárnapra esett, a mikor városunkban magyarul nem értő közönség kerül a karzatra. Ez különben sem vasárnapi darab, annál kevésbé nálunk. A karzati közönség a legdrámaibb jelenetekben nevetgél, diskurált s folyton püsszogni kellett rájuk. E botránys körülményre felhívjuk a rendőrség figyelmét.

Hétfőn, október 21-ikén: «A suhancz». A mai előadásban különösen *Lónyai Piroska* érdemel elismerést, ki a címszerepet utánozhatlan bájjal s szeretetreméltó pajkos jókedvvel játszotta. Ha ezt mi mondjuk, kik évekkel ezelőtt ebben a szerepben Halmayné feledhetetlen remek alakítását élveztük, úgy e nyilatkozatunkkal *Lónyai Piroska* meg lehet elégedve.

Kedden bemutatója volt a Guthi-Rákosi-féle vígjátéknak, «A Sasok»-nak. Minden szó a humornak eredeti kifejezője ebben a vígjátékban, mely a modern betegséget: a féltékenységet mutatja be a letragikomikusabb megvilágításban. Forray Gábor műépítész nevetségesen féltékeny addig, a míg semmi oka sincs rá, ellenben jámborságig megy a vaksága, a mikor már csakugyan «kutya van a kertben». Tragikum az, hogy saját okatlan féltékenykedése folytán lesz valóságos felszarvazott figurává. A darab kifejlése erkölcsileg nem állja ugyan ki a kritikát, de humor s életből vett alak van benne bőven. Az előadás egyike volt a legsikerültebbeknek. *Vágó* (Sas Barnabás) teljes sikert ért el keresetlen pompás alakításával. Nagyon sok ahhozértéssel, művészi mimikával játszott *Krémer* (Forray). *Lőrinczi Erssi*, *Bátosi Endre* és *Fuhay József* minden tekintetben hozzájárultak a sikerhez. *Hérics* is igyekezett kiaknázni hálás szerepét. *Pölskei* iránt sem akarunk elfogultak lenni. Sok tehetséget árult el.

Szerdán harmadszor ment «A baba», hálás publikum előtt. *Csütörtökön* megismételték «A sasok»-at. *Pénteken* pedig a «Lili»-t. Ameliet ezúttal *Lónyai Piroska* helyett

Szabó Mariska játszotta, nem kevesebb sikerrel. *Szombaton* operett-ujdonságot jelzett a színpad: «A napfogyatkozás»-t.

Gyászünnepe a színházban. Felejthetetlen emlékü *Erzsébet* királyné szobrának leleplezése alkalmából *Krémer Sándor* színtársulata nagyszabású *gyászünnepe*lyt rendez, mely iránt általános nagy érdeklődés mutatkozik. Az előadást *Baróti Rezső* titkár rendez. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Heti-műsor. *Hétfőn*: «A kis szökevény», új operette, harmadszor. — *Kedden*: ujdonság, itt először: «Az édes otthon», kitűnő vígjáték. — *Szerdán*: «Napfogyatkozás», új operette, másodsor. — *Csütörtökön*: «Az édes otthon», másodsor. — *Pénteken*: zónaelőadás félhely-árral: «A suhancz», operette. — *Szombaton*: «Szép Heléna», operette. — *Vasárnap*: ujdonság itt először: «Liliom Klári», új népszínmű.

HIREK.

* **Kitüntetés.** Dr. *Markó Sándor* rosznyói kir. közjegyző, tiszai evang. egyházkerületi főjegyző — az egyházi élet és a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül — a kir. tanácsosi címet díjmentesen nyerte. Eperjesi tisztelői s barátai előtt osztatlan örömet keltett ez a hír, mert ez a kitüntetés a közeletnek egy páratlanul munkás tagját jutalmazta meg.

* **Dr. Mágócsy-Dietz Sándor** ny. r. egyetemi tanár. Ő Felsege a Király — mint a hivatalos lap közli — megengedte a budapesti tudományegyetem növényművelési tanszékének kettéválasztását. A kettéválasztás folytán felállított növény alak- és életani katedra nyilvános rendes tanárává ez alkalomból az uralkodó dr. Mágócsy-Dietz Sándort, a növényművelési nyilvános rendkívüli tanárát nevezte ki. Eperjesi tisztelői s barátjai őszinte örömmel látják dr. Mágócsy-Dietz Sándor kinevezetésében a kiváló tehetségnek s szorgalomnak megérdemelt kitüntetését.

* **Áthelyezés.** Dr. *Kovalicsky Elek* homonnai kir. közjegyző sátoraljai helyi kir. közjegyzővé helyeztetett át.

* **Választás.** A késmárki járásban megüresedett szolgabírói állásra egyhanglag *Ribácsy Józsefet*, jogakadémiaánk egykori jeles hallgatóját választották.

* **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter *Károlyi Lajos* kassai kir. ítélőtáblai irnokot a kissebeni kir. járásbírószághoz telekkönyvvezetővé nevezte ki.

* **Eljegyzés.** *Úszfalvi és mocsolyai Úss Antal*, Sárosvármegye árvaszékének elnöke, e hó 21-ikén Budapesten jegyet váltott *Szirmay Tamásné* szül. kanizsai és kárisi *Szerviczky Georgine* leányával.

* **Erzsébet-szobor-leleplezés.** Díszesen kiállított meghívók és falragaszok hívták fel figyelmünket az Eperjes Szépitésé Előmozdító Egyletnek vasárnap délelőtt 11 órakor tartandó s fényesen ígérkező szobor-leleplezési ünnepére. A meghívó, mely a leleplezendő szobornak sikerült képével van díszítve, a következőkben hangzik: «Meghívó. Az Eperjes Szépitésé Előmozdító Egylet, megdicsőült Erzsébet királynénk ő Felsege szobrának leleplezése alkalmából, Eperjesen, 1901. évi október hó 27-ikén, vasárnap (délelőtt 11 órakor) a tüzérségi laktanya előtt levő «Erzsébet»-ligetben leleplezési ünnepet rendez, melyre az összes t. cz. hatóságokat, intézeteket és testületeket, valamint az egylet tagjait és a nagyközönséget mély tisztelettel meghívja az egylet választmánya — Az ünnep sorrendje: 1. Himnusz. Az ifjúsági dalkarok vezetése mellett éneklő a közönség. 2. Az egylet elnökének beszéde, melylyel a szobrot leleplezi és átadja a város örökébe. 3. Eperjes szab. kir. város polgármesterének beszéde, melylyel a szobrot a város örökébe átveszi. 4. Szózat. Az ifjúsági dalkarok vezetése mellett éneklő a közönség.» — Bizonyonyal nem kell külön is figyelmébe ajánlanunk közönségünknek azt, hogy a szép és jelentős ünnepen minél nagyobb számmal vegyen részt, hiszen vármegyénkben és városunkban a megdicsőült Királyné halála alkalmából a gyász oly felette szépen és oly igaz bensőséggel nyilatkozott meg, hogy nem kétekedünk a felett, miszerint lelkes közönségünk egész szívvel fog résztvenni ezen az ünnepen, a mely, a míg városunknak egy szép terét fogja örökké kedves emlékekkel feldíszíteni, addig nem lesz egyéb, mint az uralkodóház iránt éreztetett hűség ragaszkodásunknak s a megdicsőült Királyné áldott emléke iránt éreztetett mély kegyeletünknek egy szép megnyilatkozása. Az Erzsébet-ligetben napok óta folynak a díszítési és rendezési munkálatok. A szobor két oldalán sátrakat állítottak fel. Jobbra lesz helyük a közhatóságok, intézetek és testületek képviselőinek, balra a katonaság és a nők számára tartják fel a helyeket. A szobor előtt emelvényt állítottak fel, melyekről az ünnepi szónoklatok fognak elhangzani. A szobor mögött balról a Kollégium ifjúsága, azután az állami tanítónőképző-

intézet növendékei s jobbról a kir. kath. főgimnázium ifjúsága fog elhelyezkedni. Értesülésünk szerint több koszorút is fognak a szobor talapzatára elhelyezni. Mi, mikor újból annak a reményünknek adunk kifejezést, hogy közönségünk hű leend magamagához s egész szívvel és lélekkel fog résztvenni a jelzett ünnepen, el nem mulaszthatjuk, hogy ezúttal is legmelegebb elismerésünket tolmácsoljuk az Eperjes szépitésé előmozdító derék egyesület iránt, mely ennek a szobornak felállítását és leleplezését csak közönségünk óhajtatásának és érzelmeinek volt lelkes tolmácsa.

* **Meghívó.** Az eperjesi ág. hitv. ev. theol. testület, az ág. hitv. ev. polgári leányiskola növendékeinek közreműködésével, október hó 31-ikén d. u. 1/2 3 órakor a Kollégium dísztermében reformációi emlékünnepelelyt rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. — *Műsor*: 1. «100-ik zsolttár.» Éneklő a theol. énekkar. 2. Megnyitó-beszéd, tartja Jamriska János, testületi elnök. 3. «Okt. 31-ike.» Írta Csengey Gusztáv. Szavalja Podsztralen Gyula. 4. Ének. Éneklő Várkonyi Szerén úrhölgy vezetése mellett az ág. hitv. ev. polgári leányiskola énekkara. 5. Unnepe beszéd. Tartja Belicza András. 6. Szavaltat. Tartja Sexty Kálmán. 7. «Luther diadaléneke.» Éneklő a theol. énekkar.

* **Közigazgatásunk felülvizsgálata.** *Kaffka László* miniszteri tanácsos október hó 21-ikén Eperjesre érkezett s több miniszteri tisztviselő segédkezője mellett mindjárt másnap megkezdte Sárosvármegye házipénztárának, majd az árvaszék adminisztrációjának szakos hivatalos felülvizsgálatát. Mint értesülünk, a minisztérium képviselői még hosszabb ideig maradnak városunkban s beható vizsgálat alá fogják venni Eperjes sz. kir. város közigazgatását is.

* **Választás.** Sárosvármegye törvényhatósági bizottságába október hó 29-ikén Eperjes város részéről hat tag fog választatni, és pedig három a felső-, három az alsó-kerületből. A szavazatok d. e. 9 órától d. u. 4 óráig fogadtatnak el; a felső-kerületbeliek a vároháza tanács-teremben, az alsó-kerületbeliek pedig a rendőrkapitányi hivatal helyiségében fognak szavazni. Nem megy erény-számba a közélet iránti közönyösséggel dicsekedni s ezért melegen ajánljuk Eperjes sz. kir. város választóközönségének, hogy lehetőleg ne mulassza el alkotmányos jogának gyakorlását.

* **Az eperjesi plébános-választás,** úgy látszik, hogy még huzamosabb ideig nem lesz megejthető. Mint annak idején megtört, Eperjes szab. kir. város képviselőtestületének közgyűlése a papválasztás kérdésében oly értelmű határozatot hozott, miszerint a plébános-választásnál szavazati joggal a városi képviselőtestületnek róm.-kath. vallású tagjai s az eperjesi róm.-kath. egyház tanácsának tagjai bírnak. Ezt a határozatot több róm.-kath., ág. ev. és izr. vallású városi képviselőtestületi tag Sárosvármegyehez megfellebbezte, mely másodfokú hatóság azonban a felebbezést elutasította. Ezen elutasító határozat ellen október hó 24-ikén, szabályos időben, újabb felebbezés nyújtatván be, most az ügy a m. kir. közigazgatási bírósághoz, mint harmadfokú hatósághoz kerül, mely végérvényesen fog dönteni a vitás ügyben. Mindaddig a választás nem lesz megejthető, míg a harmadfokú jogerős határozatot a közigazgatási bíróság meg nem hozza.

* **Tűz volt** október 24-ikén a reggeli órákban Czeméthe-fürdőtelepen, szerencsére azonban csupán egy csűr esett a lángok martalékává.

* **Az E. T. V. E.** október 20-ikán *Dobiás Ede* elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgyát főleg az alapszabályok módosítása képezte. Ezenfelül a közgyűlés *Dahlström Károly* és *Holénia József* tagokat számvizsgálókká választotta meg.

* **November havi esküdtel-lajstroma.** Schwarz Ede, Eperjes. Weichhart Károly, Eperjes. Király Vilmos, Eperjes. Kottás Pál, Bártfa. Lukovits Aladár, Eperjes. Hrabcsák József, Kis-Szeben. Dr. Sarudy Vilmos, Eperjes. Homolka József, Bártfa. Adler Samu, Kapi. Péchy Ernő, Péchújfalú. Voloszinovics János, Eperjes. Bohus Nándor, Kis-Szeben. Cservinszky Károly, Eperjes. Újházy László, Budamér. Fekete István, Bártfa. Fikler Ferencz, Lófalú. Ander Károly, Eperjes. Urbán Miklós, Eperjes. Dr. Prokopovics Béla, Kis-Szeben. Dr. Uhlig Leó, Bártfa. Grieger Tivadar, Eperjes. Holénia Béla, Eperjes. Zavatzky Szilárd, Eperjes. Bilich Ferencz, Eperjes. Kovács Károly, Eperjes. Hrabcsák Gábor, Radács. Gamauf György, Eperjes. Demkó Pál, Eperjes. Rosenberg Herman, Eperjes. Kovács Béla, Eperjes. Az esküdtbíróági fő-tárgyalás november 4-ikén kezdődik.

* **Vízvezetékünk** ügyében a legújabb értesülésünk az, hogy bár a Farcza völgyében, a régi orth. izr. temető környékén kavicsrétegre bukkantak ugyan, de a fúrásokat a katonai gyakorlóterén tovább is folytatták s október 25-ikén megkezdtek a próbatúrásokat a Szekcső völgyében is.

* Iskolafelavatási ünnep Bártfán. A bártfai áll. elemi iskola épületének ünnepélyes felavatása okt. 21-ikén a következőképen folyt le: Délután 9 órakor az Eperjesről érkezett, körülbelül négyszáz vendéget a bártfai vasúti állomásnál Rhódy Alajos, Bártfa sz. kir. város polgármestere hazafias beszéddel fogadta, melyre Tahy József vármegyei alispán — mint a kormány megbízottja — ez alkalmat szép szavakban méltatva, válaszolt. Innen az impozáns menet hálaadó istentiszteletra a róm.-kath. főtemplomba ment. Istentisztelet után az ezrekre menő közönség, kísérvé a növendékek hosszú sora által, felvonult a díszes iskolai épületbe. A feldíszített iskola előcsarnokában a felsőbb osztályok növendékei Fodorószky Jenő vezetésével elénekelték a Szózatot, mire Rhódy Alajos polgármester eszmékben dús beszédet tartott, melynek végezte után elhelyeztetett a csarnok jobb oldalán levő üregbe a szokásos okmány. Ezután az ünnepély további folytatása az első emelet csinosan feldíszített legnagyobb tantermében folytatódott. Itt először Matavovszky Béla kir. tanfelügyelő gyönyörű beszédben méltatta ez intézet fontosságát, a közönség éljenzése között átadja rendeltetésének. Erre Török Lajos, az intézet igazgatója lépett az emelvényre; beszédében kifejtette ez iskola hivatását, kiemelve azon férfiakat, kik ez intézet létesítése körül el nem múló érdemeket szereztek maguknak. Ezután az emelvényre lépett Fodorószky Jenő áll. tanító s lelkes beszéd kíséretében kiemelte Matavovszky Béla kir. tanfelügyelő érdemeit, utalt fáradhatatlan hazafiúi munkásságára s a tantestület nevében leplezte annak olajfestett képét. Matavovszky Béla meghatott szavakban köszönné meg a nem várt rendkívüli kitüntetést, igéri, hogy eddigi tevékenységét a jövőben megkétszerezi s azon lesz, hogy ez ősrégi város s annak jeles tanítótestülete által vezetett tanügy a virágzás legmagasabb fokát érje el. Az ünnepélyt a gyermekek énekára, a Himnusz eléneklésével végezte el. Délután 11 órakor a Sárosvármegyei Általános Népevelőegyesület évi rendes, egyúttal díszközgyűlését a «Hungária» nagytermében következő tárgysorozattal tartotta meg: *Vesély Vilmos* egyes. alelnök megnyitóbeszéde után bejelenti az egyesületnek, hogy Csontos Alajos elnök, bártfai állami iskolaigazgató-tanítónak Hatvanba történt áthelyeztetése folytán az elnöki tisztről lemondott, egyúttal kéri az egyesületet, miszerint a megüresült elnöki tisztelet töltse be. E bejelentés után a közgyűlés egyhangulag *Beer Ferencet*, az eperjesi állami tanítóképző-intézet tanárát választá meg az elnöki tisztre. Ezután *Téglás Lajos* zborói állami tanító «Pályaválasztás» cz. értekezését olvasta fel. Majd a rendes évi jelentések után indítványokra került a sor. *Kovács János* lemezi állami isk. igazgató-tanító indítványozza *Kárpáthy József* kisszebeni áll. isk. igazgató-tanítónak 52 éves fáradhatatlan munkássága folytán történt nyugdíjaztatása alkalmával az egyesület dísztagjává való megválasztását, a mi egyhangulag elfogadott. Délután 2 órakor kétszázötven terítékű bankett volt, melyen számtalan felköszöntő hangzott el. A bankett után 6 órakor az Eperjesen létesítendő vármegyei tanítók gyermekeinek internátusa javára a bártfai tantestület által rendezett, tánczczal egybekötött műkedvelői előadás tartatott, melynek minden egyes száma művésziessé volt előadva. A bevétel tiszta jövedelme 200 koronán felül szaporította a fent jelzett internátus alapítékjét. Ez ünnepély fényét emelte azon emlékkönyv, melyet ez alkalomra a tantestület megbízásából *Fodorószky Jenő* bártfai áll. tanító állított össze

* A villamvilágítás terén érdekes eseményként említjük fel, hogy a Keleten Magyarországról ren-

lik a villamvilágítási berendezéseket. Legközelebb is a világhírű *Siemens és Halske* czég budapesti telepe Szerbia Kraljevó városát rendezte be, még pedig a a vízi-erőnek kihasználásával; ugyanis 100 lóerő hajtásra a várostól 3 kilom. távolságban két 50-lóerős turbina van felállítva, melyek akkumulátorok segítségével Kraljevó városában egyrészt a villamos-világítást, másrészt ipari czélokra és a múmalom hajtására szolgáltnak olcsó hajtóerőt. A *Siemens és Halske* czég hazánkban is folyton nagy sikereket ér el berendezéseivel; így legközelebb a Szegzárdon létesített villamvilágítási berendezésével a város közönségének osztatlan elismerését és meglegedését nyerte el.

* **Hazlinszky Gusztáv újabb műve.** A *Harmonia* zeneműkereskedés kiadásában mostanában jelent meg városunk egyik szülőltének, *Hazlinszky Gusztáv* fővárosi zeneakadémiai tanárnak felsőbb leányiskolák számára írt, egy kitűnő daljátéka: «A tavasz ünnepe» czímen. Szövegét dr. *Váradi Antal*, a jeles költő írta. A daljáték rendkívüli hálás, könnyen betanítható, csupa verőfényes hangulat, telve szebbnél-szebb fülbemászó melódiákkal, melyek részint karok, részint szólók. A daljáték egy bevezetés után a «Csalogány»-ok karával kezdődik, ezután a «Lepkék» kara következik, mely egy bájos keringőből áll. Ezt követi az «Aranybogarak» kara és ezt felváltja a «Bimbók» kara, utána következik a «Rózsa» magánéneke, mely dallam kedves naivitásával lebilincseli a hallgató figyelmét, a «Rózsa»-t a «Kertészeány» üde bájos dala váltja fel, ezután az «Bolya» magyar zamatú magánéneke zendül fel, majd ismét a «Rózsa, Liliom, Viola, Kóköröcsin, Kertészeány» csinosabbnál csinosabb dallamai következnek, míg végre három nagy kar, mindegyik egy-egy himnusz a tavasz és a tavasz urának dicsőítésére, fejezik be a minden tekintetben sikerült művet. A helybeli leánynevelő-intézeteknek melegen ajánljuk az új művet betanulásra. Nemcsak annak zenei értéke, de a lokálpatriotizmus is így kívánja. A termékeny zene-költő pedig újabb sikere alkalmából melegen üdvözlőjük.

Felelős szerkesztő: Dr. Mikler Károly. Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

MESSMER-TEA

ma hangadó teafaj.

A kiváló minőségű, különösen jobb körökben kedvelt keverékek eddig felülmulhatlanok.

Messmer-tea mindennapi reggelije a valóságos teaismerőknek, és családról-családra tovább ajánlatik.

Próbacsomagok 100 grammonként a 1 K., 1 K. 25 f., 1 K. 60 f., és 2 kor.

Kaphatók BEIN SIMON kereskedésében Eperjesen.

Globus tisztító kivonat
a
legjobb fémtisztító szer

Dobozok 10, 16 és 30 fillér minden, plakátok által hirdetett üzletben.

Minden kísérlet további használatát biztosítja.

Feltaláló és egyedüli gyáros: FRITZ SCHULZ jun. Aktiengesellschaft, Lipcse és Eger.

739—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szepesváraljai kir. járásbírósnak 1901. évi Sp. 688/3. sz. végzése folytán Holénia Sándor ügyvéd által képviselt Szepesváraljai Takarékpénztár felperes részére **Marusák György és társai** alperesek ellen 192 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 640 koronára becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbírósnak V. II., 201/4. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Hrabkón végr. szenvedő Marusák György és Bálint lakásán leendő megtartása határidejéül **1901. évi november hó 6-ik napjának d. u. 2 órája** kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt lovak, tehát s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzítését mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshöz jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeiket az árverés megkezdéséig alulírott kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

Eperjesen, 1901. október 16.

Spányi Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó

166—1901. közgy. szám.

Árverési hirdetmény.

Bártfa szab. kir. város közönsége részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Bártfán a város-házán **1901. évi november hó 12-ikén d. e. 9 órakor** megtartandó nyilvános árverésen az alább nevezett bérlettárgyak fognak közgyűlési jóváhagyás után bérbeadatni, még pedig:

1. a városi hid-, kövezetvám- s helypénzszedési jog, melynek kikiáltási ára 18,477 kor.;
2. a bártfai agg-árpolda tulajdonát képező, az előbbi árveréstől visszamaradt **4 drb szántóföld.**

Az árverés szóbeli, még írásbeli is, illetve a kikiáltási ár után számított 10%-től bírlatpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatnak az árverés megkezdése előtt.

A bérleti feltételek a hivatalos órák alatt a városi jegyzőnél megtekinthetők.

Bártfán, 1901. évi október hó 17-ikén.

Jaschik Ferencz, **Rhódy Alajos,**
jegyző. polgármester.

7546—1901. kig. sz.

A sirokai járás főszolgabírájától.

Árverési hirdetmény.

Nagysáros nagyközség tulajdonát képező erdőben az 1900/1. év telén termelt következő **faanyag** kész, illetőleg döntött és megosztott állapotban helyt az erdőben, még pedig 25/14 ürm.³ kemény vegyes-tűzifa, 1379 galyvessző fa-rakat (fúvar) és 969 darab tölgy épütfá, mintegy 4198 m.³ tömör tartalommal, **1901. évi november 20-ikán d. e. 9 órakor** Nagysároson a községházánál el fog adatni.

Kikiáltási (becs-) ár 10,214 korona.

Árverezni kívánók felhivatnak, hogy 1020 korona bánatpénzzel ellátva, a fenti helyen és időben jelenjenek meg, vagy 1 korona bélyeggel ellátott és 1020 korona bánatpénzt tartalmazó, kellően lepecsételt zárt írásbeli ajánlataikat — a melyeken a megajánlott vételár számokkal és betűkkel tisztán kiírandó, s a melyben határozottan kiteendő, hogy ajánlattevő a szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti — az árverés napjának d. e. 9 órájáig Nagysáros nagyközség előjáróságánál nyújtják be.

A szerződési feltételek Nagysáros nagyközség előjáróságánál, az eperjesi m. kir. állami erdőhivatalnál és a sirokai járás főszolgabírájánál Eperjesen a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Utóajánlatok v. olyanok, melyek a kikötött feltételeknek meg nem felelnek, nem fognak figyelembe vétetni.

Eperjesen, 1901. évi október hó 17-ikén.

Egerer Ferencz s. k.,
főszolgabíró.

Az abaúj-torna-, borsod-, sáros-, szepes- és zemplésvármegyei gazdas. egyesületek által Kassán f. évi október hó 12., 13. és 14-ikén rendezett gyümölcs- és általános kertészeti kiállításon

1-ső díjjal: nagy aranyéremmel kitüntetett
nagyaságos Piller Kálmán úr termésű

gyümölcse

kapható **jutányos áron** nagyban és kicsinyben

Oszvald Dániel Utóda

Csizsek Jenőnél

Eperjesen.

Ke

Eperj

veter

több é

Ajánlatok
küldendők.

1006. szv. szám

Árlej

A debrec

eperjesi, debre

szatmárnémet

helyezett *ka*

részsére 1901.

október hó v

és egyéb czi

évi október

írásbeli zárt

ajánlatok

A szállítási

telepparancsn

osztályoknál

Az ajánlat

czikkek miké

hivatik az ér

kifüggesztett

mintára.

Debreczen,

607—1901. vh. sz.

Árver

Alulírott kikü

hogy a szepesvá

végzése folytán

Hóváraljai Takarékp

tsai alperesek ell

delt kielégítési v

860 koronára becs

V. I., 213/8. sz. v

annak az alap- és f

ben azok kielégít

István lakásán le

november hó 6

Hrabkón Fotta Vi

d. u. 2 órája kit

marhák s egyéb ir

tés mellett, szüksé

Felhivatnak m

tételárából a végre

jogot tartanak, a r

szólítottet volna

tűnik, hogy elsőb

alulírott kiküldött

el ne mulasztják.

Eperjesen, 1901

Hazai ipar

EMK

Nem kell

kell külföldi

Berkes-f

mázt s íg

magyar gyár

kiváló közm

5% az ..

A Berkes-

rögtön szárad

mulva használ

A Berkes-

szagtalan, teha

szagot napoki

A Berkes-

mosható s szá

A Berkes-

víztől nem les

A Berkes-

fényét a több

tovább tartja,

A Berkes-

üvegkeménys

A Berkes-

szeszszel hígít

A Berkes-

kitűnően alk

használatnak

A Berkes-

ragadós padl

Berke

Eperjesen:

